

Božični podprtники. (Risal M. Jama.)

Knez Ljudevit.

(Zložil A. Hribar.)

Krški dol.

Čároben je vir Savíce,
Čudežna je Pivke struga:
A kot krške so vodíce,
V Krájini ne teče druga.

Vrè iz globočin globine
Stara reka, Krka siva,
V sedmih virih iz pečine
Poltarica, sestra živa;

Sestrsko si dasta roki
Šumljajoč čez pólje žitno,
K njima žuboré potoki
S čisto vodo, vodo pitno;

Brati ž njima Breg se leni,
Lipovka se sestri sladka,
Vede k njima Vir studéni
In Sušico struga gladka.

To vodovje razorava
In prepaša krško polje,
Da strnina, lan in trava
In prsnina raste bolje.

In to polje rodovito
Vrsta gôr meji na jugi,
Na zapád je hribovito,
In na sever griči drugi.

Majhna krška je dolina,
Bila večja ni pred leti;
Pa od nekdaj že družina
Gosta bivala v tem sveti.

Bistri krški so potoki,
Dní pa niso bili svoje,
Ko sovražnikov naskoki
Bíli tod so ljute boje.

Longobardi, Franki, Obri,
In Bavárci bojeviti,
In domači sini dobri
V vôdah gnili so pobiti.

Stal je grad nad Krke virom,
Močno delo roke marne;
Skakal vanj sovrag je zmirom,
Bal ni grad se kneza Varne.

Ni se batí v krškem doli,
Če privreva vojna kleta,
Dokler ljud Peruna moli:
Njemu ded in zmaj sta sveta.

Tam od grada na zatoku,
Kar bi petkrat poletela
Ob napetem novem loku
Nova naostréna strela,

Zeva Prestrana globelo,
V žrela dnu pa sam sameva
Vedež že stoletje celo,
Ded Morán se mu veleva.

Sém ne hodi duša živa,
Groza v dnu je in samija;
Le Morán tu sam prebiva,
In v podmolu stara zmija.

Kadar vojna so krdela
Divje v krški dol prihrula,
In moril je meč in strela,
Da se jok in stok sta čula,

Spustil ded je iz podmola
Zmaja divjega v oblake,
Da z viharjem je iz dola
Tiral vrage in vojšake.

Dvojni up krškega grada.

Stoji nad virom Krke grad,
Goji v njem Varna dvoje nad:
Očetovo ljubezen vživa
Sin Svitozor in hčerka Diva.

Prekrasne cvetke ima dól,
Je v bregu mnog visók topól;
A hčerka Diva je krasnejša,
In Svitozoru rast vitkejša.

Sin Svitozor je Varnin up,
Da hrani bo deželo vkup,
In vladal kmete in boljaše,
Ko si očetov meč pripaše.